Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 18 (2518) ■ Середа, 31 січня 2001 року ■ Ціна договірна

У Літинському районі Вінницької області тривають роботи з ліквідації наслідків стихійного лиха

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ *1895 р. Народився новатор сільського господарства Макар Посмітний. Багато років керував одним з найпередовіших в Україні колгоспів на Одещині.*
■ *1896 р. Помер російський скульптор і графік Михайло Микешин. Автор пам'ятника Б. Хмельницькому в Києві, ілюстрував твори Шевченка.*
■ *1940 р. Помер відомий український драматург Яків Мамонтов.*
■ *1966 р. Постанова Ради Міністрів СРСР про створення Київського торговельно-економічного інституту.*

31 січня

Без юридичних наслідків

Конституційний Суд України ухвалив припинити конституційне провадження у справі за поданням 54 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України постанови Верховної Ради про приєднання до угоди про Міжпарламентську асамблею держав — учасниць СНД від третього березня 1999 року. КС визнав, що парламентська постанова про приєднання до МПА є політичним, а не правовим актом. А отже, не породжує для України та самої Верховної Ради жодних юридичних наслідків. Предметом розгляду КС є виключно правові акти.

Як зазначається у висновку КС, спочатку МПА, згідно із Алма-Атинською угодою 1992 року, діяла як «консультативний інститут» парламентів семи держав — учасниць СНД. Саме до цієї угоди і приєднався український парламент 1999 року. Однак статус МПА як органу власне міжпарламентського співробітництва вичерпався 16 січня 1996 року, коли набрала чинності Мінська конвенція 1995 року.

(Закінчення на 2-й стор.).

Прогноз

Ближче до весни настане зима

За даними Гідрометцентру, завтра на всій території України, а сьогодні на заході та півночі країни очікується дощ, що перейде в сніг, ожеледь, налипання мокрого снігу, хуртовина. Водночас знизиться температура повітря до 3—8 градусів морозу. Зміни погодних умов викликані переміщенням циклону з північного заходу, повідомляє **«Інтерфакс-Україна»**.

Коментар

Антиєвропейська істерія і детективна історія

Держава під назвою США розташована, як відомо, на Американському континенті. Неважко припустити: саме тому вона не є членом Ради Європи. Очевидно, отже, що через це РЄ і не може вплинути на Штати, аби там повністю скасували смертну кару. До речі, два по два буде чотири. Ні, автор цих рядків не з'їхав з глузду. І не медитує. Просто днями одна відома своїм інтелектуальним рівнем телепрограма договорилася до того, що звинуватила РЄ: чому та не вимагає від США скасувати «вишку»? А, подвійні стандарти... Два по два вийшло п'ять. Та чого не вигадаєш заради торжества...

(Закінчення на 5-й стор.).

! У номер

У Харкові знову намети

Учора в Харкові, через три тижні після скандальної історії з демонтажем правоохоронними органами наметового містечка «Україна без Кучми», знову з'явилися намети. Правда, поки що вони лежать на площі. Важко судити, чим це закінчиться. Адже заявлену за десять днів, як того вимагає міськвиконком, політичну акцію «Україна без Кучми» з установленням наметового містечка відразу було оскаржено виконавчою владою в суді. Але станом на 30 січня організатори акції офіційної заборони не отримали.

На здоров'я немає грошей?

59,5 мільйона гривень становить борг у зарплаті українським медикам на початок року

За цього у Тернопільській області працівникам медустанов, що фінансуються з місцевих бюджетів, не заплатили за 3,5 місяця, в Івано-Франківській — 2,6 місяця, Херсонській — 1,8, Чернівецькій області та Криму — 1,5 місяця. Сума заробітку служителів Гіппократа у середньому по країні становить 126 гривень, що в два рази нижча за середню зарплату в промисловості. Нині нашим здоров'ям опікуються 1,2 млн. осіб.

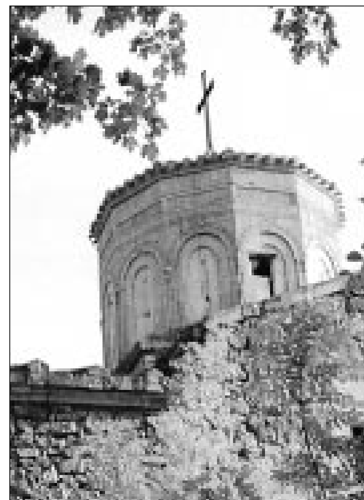
Творчість у маси!

Культурна революція, про необхідність якої постійно твердить творча інтелігенція, перебуває в перманентному стані. У свята вона спалахує яскравими феєрверками талантів і новацій у престижних концертних і виставкових залах, а в будні особливості національної культури експоновано на ринках і базарах. Про це — в серії наших репортажів «Творчість у маси!».

(Закінчення на 8-й стор.).

Історія вчить нащадків

Започатковуючи минулого року нову рубрику «Історія вчить сучасників», ми дали, мабуть, дещо неточну її назву. На жаль, насправді історія не вчить саме її сучасників. Інакше, принаймні, не було б у світі кривавих війн ні в минулому, ні тепер. Історія, приклади з неї можуть навчити лише тих, хто хоче навчитися. Вона не може примусити нащадків. Але вони можуть, якщо матимуть до того волю, навчитися з історії. Пам'ятати своє коріння, знайти закономірності розвитку, зрозуміти багато чого, щоб справді бути розумними. Кажуть, вони вчаться на чужих помилках. Вважаймо, що під словом «чужі» треба розуміти, що ми, нащадки, маємо волю вчитися на помилках своїх предків.

Тож з історії Криму читайте **на 7-й сторінці** матеріал «Першохристияни».

Добровільні виплати примусовим працівникам

Український національний фонд «Взаєморозуміння і примирення» та мерія Дармштадта (земля Гессен, Німеччина) підписали угоду про виплату по десять тисяч німецьких марок примусовим працівникам комунального господарства міста.

Остарбайтерам, які працювали в Дармштадті під час другої світової війни, треба терміново звернутися до обласних відділень Українського національного фонду «Взаєморозуміння і примирення» і подати необхідні документи для отримання грошей.

Надання допомоги є добровільною ініціативою Дармштадта і не стосується виплат з німецького фонду, повідомляє **«Інтерфакс-Україна»**.

■ *Учора вранці анонім повідомив про замінування приміщення Херсонської облдержадміністрації —неподалік «білого дому» справді було виявлено пакет з механізмом та гранатою.*

■ *У Прилуцькому районі Чернігівської області затримано киянина, студента одного з вузів, в автомобілі якого знайдено три пістолети-кулемети іноземного виробництва та набої до них.*

P. S.

Наша адреса в Internet на сервері Української преси: http://uamedia.visti.net/golos/

ЄМЕЦЬ Олександр Іванович

28 січня 2001 року внаслідок автомобільної катастрофи трагічно обірвалося життя Олександра Івановича Ємця —народного депутата України, уповноваженого представника депутатської фракції партії «Реформи і Порядок»—«Реформи-Конгрес» у Верховній Раді України, члена парламентського Комітету з питань будівництва, транспорту і зв'язку.

О. І. Ємець народився 1 січня 1959 року в селі Велика Медведівка Шепетівського району на Хмельниччині. По закінченні середньої школи працював у місцевому колгоспі, навчався на філософському факультеті Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка, який закінчив у 1981 році.

З 1981 по 1990 рік — співробітник Управління внутрішніх справ Київського міськвиконкому, у 1989 році закінчив Київську вищу школу МВС.

У 1990, 1994 і 1998 роках обирався народним депутатом України. У Верховній Раді України першого скликання обіймав посаду голови Комісії з прав людини, другого — члена Комітету з питань бюджету.

Одночасно з цим у 1992—1994 роках О. І. Ємець працював в органах державної виконавчої влади: державним радником з питань правової політики, радником Президента України з політико-правових питань, міністром у справах національностей та міграції, а в 1996 році — віце-прем'єр-міністром з політико-правових питань.

Кращі роки свого життя Олександр Іванович віддав служінню народові, становленню незалежної України, розвитку парламентаризму в нашій державі.

Зупинилося життя, сповнене звершень та задумів. Від нас пішла принципова і чуйна людина, державний діяч нового типу, люблячий чоловік і батько.

Світла пам'ять про Олександра Івановича Ємця назавжди збережеться в наших серцях.

Леонід КУЧМА, Іван ПЛЮЩ, Віктор ЮЩЕНКО, Віктор МЕДВЕДЧУК, Юрій ЄХАНУРОВ, Володимир ЛИТВИН, Степан ГАВРИШ, Михайло ГЛАДІЙ, Олег ДУБИНА, Микола ЖУЛИНСЬКИЙ, В'ячеслав КОВАЛЬ, Віктор ЛИСИЦЬКИЙ, Віктор ПИНЗЕНИК, Михайло БРОДСЬКИЙ, Олександр ВОЛКОВ, Олександр ЗІНЧЕНКО, Олександр КАРПОВ, Віталій КОНОНОВ, Юрій КОСТЕНКО, Олександр МОРОЗ, Петро ПОРОШЕНКО, Петро СИМОНЕНКО, Олександр ТУРЧИНОВ, Геннадій УДОВЕНКО, Ігор ШАРОВ, Роман БЕЗСМЕРТНИЙ.

* * *

Щире співчуття сім'ї, близьким, рідним з приводу трагічної смерті народного депутата України Олександра Івановича Ємця висловлюють члени Комітету ВР з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про порядок розгляду законопроектів, які регулюють діяльність небанківських фінансових установ

Враховуючи нагальну потребу законодавчого врегулювання питань, пов'язаних з діяльністю небанківських фінансових установ, а також логіку процесу законотворення, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Встановити таку черговість розгляду Верховною Радою України законопроектів, які регулюють діяльність небанківських фінансових установ:

проект закону України, що визначає загальні засади функціонування небанківських фінансових установ та контролю за їх діяльністю;

проекти законів України, що регулюють діяльність кредитних спілок, недержавних пенсійних фондів, страхових компаній, спеціалізованих установ з мікрокредитування суб'єктів малого підприємництва.

2. Комітету Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності разом з Комітетом Верховної Ради України з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій підготувати вищезазначені проекти законів України для розгляду на сьомій сесії Верховної Ради України з урахуванням основних положень проекту Цивільного кодексу України.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
18 січня 2001 року.
№ 2220-III.

Зловмисних намірів не було

Розслідування дорожньо-транспортної катастрофи, в якій приблизно о 20 годині 30 хвилин минулої неділі на 174-му кілометрі автомагістралі Кіровоград—Запоріжжя загинув народний депутат України Олександр Ємець, відкидає будь-які версії, пов'язані із зловмисним вчиненням аварії. Відпадають, на думку слідчих, і якісь випадкові обставини на зразок раптової появи сторонніх на дорозі чи засліплення фарами зустрічного транспорту. Поблизу на трасі цієї пізньої години нікого не було, не було й жодної іншої машини.

Трагедію пов'язують із втомою водія Руслана Зайченка, який дві останні ночі майже не відпочивав. Він вів «Мерседес» на великій швидкості. На слизькій ділянці траси водій не впорався з управлінням. Машину миттю розвернуло на 180 градусів і жбурнуло в кювет, де вона розбилася об дерево. Авто навряд чи вдасться тепер відновити, а належало воно, за інформацією державтоінспекції, рідному братові покійного депутата Костянтину Ємцю.

В Апостолівській районній лікарні Олександру Ємцю, на превеликий жаль, не встигли надати медичної допомоги. Не опритомнівши, він помер від тяжкої черепно-мозкової травми, переломів рук, ніг та стегон і великої втрати крові. Руслана Зайченка в цій трагедії врятували запобіжні засоби безпеки. Він ще спромігся вийти з машини і зупинити інший автомобіль, який і доставив Ємця в лікарню. Зараз життю водія загрози немає.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Без юридичних наслідків

У Конституційному Суді

(Початок на 1-й стор.).

Внаслідок цих змін МПА з органу міжпарламентського співробітництва перетворилася на орган міждержавного співробітництва у сфері діяльності національних парламентів, що діє за міжнародним правом. Тобто, як роз'яснив суддя-доповідач Петро Мартиненко, МПА нині діє «за новими правилами гри» —у статусі органу не міжпарламентського, а міждержавного співробітництва.

Для того, щоб Україна продовжувала співпрацю в рамках МПА, наголосив П. Мартиненко, потрібно або приєднатися до Мінської конвенції, або внести до цієї конвенції поправки, які дали б можливість державам чи парламентам, що раніше приєдналися до Алмаатинської угоди, співробітничати з МПА на певних умовах. «Схвалення Верховною Радою постанови про приєднання до Алмаатинської угоди, яка на той час уже втратила свою юридичну силу, це було юридично нікчемною дією», —сказав суддя-доповідач Конституційного Суду Петро Мартиненко.

Юліана ШЕВЧУК.

Слідами скандалу

Надзвичайна оперативність

Депутат обласної ради Віктор Громовий звернувся до голови Кіровоградської обласної ради Василя Сибірцева з листом, в якому пропонує розглянути на наступній сесії питання про реалізацію конституційних прав громадян на свободу думки і слова у засобах масової інформації, засновниками яких є Кіровоградська обласна, міська та районні ради. Депутат вважає, що місцеві ЗМІ перебувають «під жорстким пресингом влади і не можуть виконувати функції, покладені на них платниками податків».

Приводом такого звернення, зокрема, стала позачергова сесія обласної ради, яка відбулася пізно ввечері у неділю і на яку не було допущено представників засобів масової інформації.

— Для мене проведення позачергової, вісімнадцятої, сесії обласної ради було повною несподіванкою, — каже він. — Я не можу збагнути, яким чином 29 депутатів з різних кінців області у суботу від другої години дня (у цей час, як нам сказали, надійшло повідомлення про замінування Будинку Рад і облдержадміністрації) до восьмої вечора встигли підписати і подати заяву з вимогою скликати сесію. Тоді як жоден з трьох депутатів від Кіровограда про цю ініціативу і гадки не мав. Також дивують заяви обласних управлінь СБУ та УМВС, які нам зачитали на сесії. Якщо ці органи шукають «дозволу» в депутатів обласної ради для виконання своїх службових повноважень, то в кого ж простим громадянам шукати захисту? Вони повинні діяти відповідно до закону, а не перекладати відповідальність на плечі депутатів чи керівництва області...

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Акції

Антимітинговий епідемперіод?

Ми вже повідомляли про події у Рівному, які відбулися впродовж 15—23 січня — тоді учасники акції «Україна без Кучми» зробили кілька невдалих спроб встановити на центральних майданах міста намети. Після того, як міський суд заборонив проведення цієї акції, між її учасниками та правоохоронцями сталися сутички, в яких «перемоги» правоохоронці.

А 29 січня у Рівному побували народний депутат України, голова СПУ Олександр Мороз та один з організаторів акції «Україна без Кучми» Юрій Луценко. На кордоні Рівненської області — у Корецькому районі та біля палацу культури «Текстильник» у Рівному, де проходила пресконференція для місцевих ЗМІ, їх зустрічали пікетувальники, а біля «Текстильника» вони виставили ще й символічні намети з написами «Україна без Мороза» та «Палата № 6». І, що цікаво, ці намети ніхто не намагався ліквідувати.

Під час зустрічі з журналістами Олександр Мороз виклав своє бачення політичних процесів в Україні, зазначивши, що відставка Юлії Тимошенко — це удар по уряду. Юрій Луценко сказав, що акція «Україна без Кучми» триватиме доти, доки це буде потрібно. Подібним був лейтмотив їх зустрічі з мешканцями Рівного, яка відбулася попри те, що у зв'язку зі зростанням захворюваності на грип розпорядженням міського голови Рівного В. Чайки в обласному центрі запроваджено епідемперіод та карантин у школах і заборонено проведення масових акцій.

Власна інформація.

Паркан незалежності. Від демократії

Коментар

На виконання указів Президента «Про спорудження монумента Незалежності України» та «Про підготовку до відзначення 10-ї річниці Незалежності України» Київська міська державна адміністрація 24 січня видала розпорядження «Про спорудження монумента на честь проголошення Незалежності України з музейним комплексом та реконструкцію майдану Незалежності».

Кияни і гості столиці щиро вдячні за неухильну турботу про благоустрій головного міста країни. Без сумніву, серцевина столиці стане ще панорамніша від появи величного монумента — символу нашої Незалежності. А в ці дні одноміменний майдан терміново обнесли парканом: початок робіт над спорудженням монумента випадково збігся із пожвавленням акції «Україна без Кучми». І тепер наметове містечко опинилось за муром «свободи». Це, здається, ще символічніше переконує в наших досягненнях на шляху «демократії», ніж майбутній шедевр архітектурної творчості.

У полон «благоустрою» потрапили не лише п'ять наметів інформаційного профілю, в тому числі і намет імені журналіста Гонгадзе, а й політично нейтральний архангел — охоронець киян Михаїл. Він став жертвою власної необачності: прихистив біля свого постаменту кочівників з протилежного боку майдану і також за паркан ускочив. А тим часом саме в цьому місці 6 лютого планували розбити містечко учасники акції з усіх регіонів. І тепер перед ними вибір: не в тому розумінні, що робити з «вибором», а з чого їм починати — з визволення Михаїла чи із пошуків вільного від паркану простору на «привітних» майданах столиці. Завдання нелегке апріорі: розмістити не менш як 50 наметів — все одно що музейний комплекс поставити...

Хоча, якщо вірити заступникові начальника головного управління контролю за благоустроєм Києва Ігорю Щербаку, у протестантів з пропискою у столиці виникнуть проблеми не лише будівельного профілю. Пан Щербак з телеканалу «Інтер» у принципі дозволяє: «протестуйте, якщо вас щось не влаштовує», але «намети розбивати — це вже порушення місцевого законодавства. Киянам це вже набридло...»

Я, між іншим, також киянка. І під прикриттям цього статусу телефоную до начальників з благоустрою дізнатися, що нам «набридло», які саме порушення законів місцевого значення допускають співгромадяни в наметах? На жаль, уточнити нюанси мені не вдалося: начальники, як запевняють у приймальнях, усі на об'єктах. Напевно, паралельно із співкоординаторами акції шукають місце потенційної дислокації. Щоб його «благоустроїти» високим парканом. Щось їх не влаштовує у протестах...

До речі, монумент якій незалежності споруджуємо? Якщо від демократії і права, як гадає велика частина киян, тоді можна вже починати екскурсію в «музейному комплексі». Завітайте 6 лютого на місце будівельного майданчика — себто майдан Незалежності. Краще один раз побачити, ніж сім разів прочитати.

Стрілками вказано паркан

Київ. Майдан Незалежності

Людмила КОХАНЕЦЬ.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Нові подробиці загибелі «Пам'яті Меркурія»

Трагедія

Учора тривали пошуки одинадцяти осіб, які пропали безвісти після загибелі теплохода «Пам'ять Меркурія». Трагедія сталася 26 січня під час повернення судна човниковим рейсом зі Стамбула до Євпаторії. Судно, за попередніми даними — дуже перевантажене, затонуло приблизно на половині шляху.

29 щасливчиків, яким вдалося врятуватися, доставлено до Севастополя, трьох — до Ялти. Загрози їхньому життю немає. Загальний діагноз — переохолодження і дерматити.

Члени екіпажу розповідають, що відчули сильний поштовх у правий борт судна. Воно швидко нахилилося. Баластні цистерни, якими спробували вирівняти положення корабля, не допомогли. Капітан скомандував рятувати людей. На всіх одягли жилети. Майже дві доби провели потерпілі на плотах, по коліно у воді, слідкуючи, щоб не травмувати одне одного. Адже, приміром, перелом — це больовий шок, який в тій ситуації означав смерть, — згадує корабельний лікар. З ним на десятимісному плоту тіснилося 24 потопаючі. 25-го, загиблого, спершу тримали за бортом, потім відв'язали зовсім.

Паніки не було. Моряки відразу передали сигнал біди. Але «SOS» ніхто не почув. На сполох забили лише через добу після катастрофи.

Трагедія вкотре загострила проблему відсутності у Севастополі структур швидкого реагування. Найближчі координаційні центри, що відповідають за цей стратегічно важливий і складний для судноплавства район, містяться аж в Одесі та Керчі. Севастопольська держадміністрація вже не раз зверталася з пропозицією створити аналогічний центр у місті двох флотів.

А поки що в Севастопольській держадміністрації діє комісія з надання допомоги родинам потерпілих, які прибувають до міста. Своє співчуття сім'ям загиблих і потерпілих висловив Президент України Леонід Кучма.

На знімку: дві доби провели потерпілі на цих плотах у відкритому крижаному морі.

Фото УНІАН.

Машина вийшла з дитячого віку. Настав час відірватися від землі

Випробування військово-транспортного літака Ан-70, котрий зазнав аварії під Омськом, буде продовжено. Одна із версій відмови водночас двох двигунів —неякісне пальне. На борту Ан-70 було багато наукової апаратури. Вона призначалася для випробування літаків за умов наднизьких температур. Україна має намір демонтувати літак. Потім може бути ухвалено рішення чи то вивезти його частинами до Києва спеціальним рейсом Ан-124 «Руслан», чи відновити на місці. До речі, новий фюзеляж, куди помістять вцілілі агрегати, практично готовий.

На місці аварії працюють 55 співробітників АНТК ім. Антонова. Там протягом кількох днів перебував і генеральний конструктор Петро Балабуєв. Нагадаємо: військово-транспортний літак Ан-70 — одна з останніх розробок київських фахівців. За деякими оцінками, унікальне дітище обійшлося конструкторському бюро у 80 млн. доларів.

Аварія нашого Ан-70 у Росії боляче вдарила по українському самолюбству. Але це була не перша реакція. Спочатку був шок, потім — радість і полегшення, що всі живі. А вже згодом — прикрість і гіркота. Легко сказати. Адже літак пройшов усі випробування, весь курс... Залишилося лише довипробувати махину за умов низьких температур. Причому це не було обов'язковим для попереднього висновку. Однак це було обов'язковим для самої машини.

Від самого початку для «сімдесятки» зробили два фюзеляжі. Коли перший і єдиний Ан-70 розбився 1995 року, вирішили взяти й начинити другий фюзеляж, що його використовували для статичних випробувань. Ось саме цей літак, який пройшов усі випробування і который планувалось 2002 року запустити в серійне виробництво, і зазнав аварії під Омськом.

«ГУ» попросив прокоментувати те, що сталося, людей, причетних до народження літака, льотчиків-випробувачів, співробітників АНТК ім. Антонова. Однак поки триває розслідування причин аварії, за фактом якої прокуратура порушила кримінальну справу, наші співрозмовники попросили зберегти анонімність.

Щодо причин аварії існують різні версії. Але оскільки всі випробувачі живі, справжні причини стануть відомі вже дуже скоро. А тому мої співбесідники відмовилися ворожити на кавовій гущі. Зазначу: більшості з них не хотілося б думати, що причина аварії може бути в неякісних двигунах «Мотор-Січі»:

— Характеристики двигунів відмінні. І нападки на них — підступи конкурентів.

— Усі біди у вітчизняному авіабудуванні від безгрошів'я. Боюся, що й ця аварія — наслідок того таки браку коштів. Коли раніше всі сили і кошти Союзу кидали на розробку моделі літака чи вертольота, то вже через три—чотири роки машину запускали в серійне виробництво. А щодо двигунів «Мотор-Січі», то їх установлено на вертольотах і літаках, що літають по всьому світові, й вони отримали гарні відгуки.

— Коли бідність, то доводити машину до ладу дуже важко.

— Нових причин аварій в авіації за останні десятиріччя не з'явилося. Хіба що повітряний тероризм. А ще, на жаль, не всі вчаться на своїх помилках.

Однак в АНТК ім. Антонова більшість налаштована рішуче: «Будемо продовжувати випробування, хоча всі твердо впевнені, що дитина виросла... Це означає, що Ан-70 давно час запускати в серійне виробництво. Тим паче що багато країн потребують такого літака. Насамперед Росія та Україна. Наприклад, Україна вже замовила п'ять машин для потреб армії, є й російські замовлення. На західний ринок проривався важко, але, окрім Заходу, є багато інших країн. І не треба про це забувати».

Яна СТАДІЛЬНА.

Фотофакт

Національний музей історії України одержав японський культурний грант на 40 мільйонів єн на придбання аудіовізуального обладнання, необхідного для збереження пам'яток культури та історії.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Діти не вписалися у бюджет

П'ятирічний борг кримського бюджету з допомоги сім'ям з дітьми за весь минулий рік було погашено всього на 200 тисяч гривень. Нині він зріс до 8,3 млн. грн. Дітям винні всі без винятку регіони півострова, крім Феодосії.

Перший заступник міністра фінансів автономії Людмила Арсентьєва запевнила, що всі борги і з виплат, і з бюджетної зарплати згідно з графіком погасять до травня. Невідомо, проте, як влада сподівається з цим упоратися, якщо в проекті бюджету-2001 закладено лише 17 млн. грн. на ці цілі, а заборгованість — 29 мільйонів.

Віктор ХОМЕНКО.

Лелека працює на демографію

Чернівецьке обласне управління статистики оприлюднило черговий щорічний звіт про демографічну ситуацію в краї. У 2000 році смертність серед населення ще переважала народжуваність. Але в чотирьох районах —Герцаївському, Глибоцькому, Сторожинецькому і Путильському — спостерігалася тенденція до природного приросту.

Цікава й статистика творення нових сімей. Торік узами Гіменея в області пов'язали себе 6070 закоханих. Але й розлучень було чимало — 3487.

Василь БАБУХ.

У номер

■ Луганськ

Робота для людей

Робота народного депутата від 106-го виборчого округу Валерія Коломойцева насамперед спрямована на поліпшення життя своїх виборців, розв'язання їхніх соціальних питань. У громадські приймальні народного депутата, розташовані в містах Краснодоні, Молодогвардійську, Суходільську та в Ленінському районі Луганська, за 2000 рік звернулися 11146 виборців. З них більш як 7 тисяч одержали консультації з різних питань. Надіслано більш як три тисячі депутатських запитів у різні інстанції. В результаті вдалося позитивно розв'язати низку проблем виборців.

Та тільки цим діяльність народного депутата не обмежується. Завдяки тісному співробітництву з благодійним фондом «Турбота і соціальний захист» торік, як і в попередні роки, більш як 14 тисяч інвалідів, учасників бойових дій ВОВ, дітей-сиріт, котрі перебувають у дитячих дошкільних закладах, одержали святкові подарунки до Нового року, 9 травня. Близько 300 ветеранам війни та праці, малоімущим громадянам було надано матеріальну допомогу.

Для малозабезпечених прошарків населення: працівників бюджетних організацій, пенсіонерів, ветеранів, дітей шахтарів, які загинули, багатодітних родин було організовано поїздку до будинку відпочинку «Псоу». Лише торік за рахунок гонорарів, одержаних народним депутатом Валерієм Коломойцевим від видання його наукових книжок і словників, а також завдяки спонсорській допомозі, насамперед від СП «Інтерсплав» (директор Віктор Болденков) та «Укрзалізниці» (директор Георгій Кирпа) тисячі мешканців Луганської області змогли поліпшити своє здоров'я, набратися сил на березі Чорного моря.

Олександр КОЛЕСНИКОВ,
Герой Соціалістичної Праці, заслужений шахтар України.

■ Чернівці

«Не робіть місто жебраком...»

У муках народжується бюджет Чернівецької області на 2001 рік. Облдержадміністрація звинувачує обласну раду в безпідставному затягуванні терміну розгляду основного фінансового документа. Однак у словесній «перестрілці» з'ясувалося: виконавча влада грішить проти істини. Проект майбутнього бюджету потрапив на стіл облради лише 10 січня, а мав би згідно з її регламентом надійти за місяць до сесії. Довго «виношувалися» й інші документи з цього пакета: звіт про виконання бюджету 2000 року, зміни до нового проекту бюджету та програма соціально-економічного та культурного розвитку.

Органи місцевого самоврядування вважають, що головний фінансовий документ ущемляє інтереси районів та міст. Зокрема, не витримує жодної критики бюджет Чернівців. Порівняно з минулим роком, він зросте лише на 9,6 відсотка. Натомість занижено обсяг видатків, зовсім не передбачено витрат на протизсувні роботи, освітлення вулиць, озеленення міста, утримання кладовищ, сміттєзвалищ. На голодній пайці перебуватимуть культура, освіта, фізкультура і спорт, соціальний захист населення. Урізані до мінімуму витрати на ремонт шляхів та обслуговування житлового фонду.

«Не робіть місто жебраком», — цим рядком починається звернення учасників громадських слухань проекту нового бюджету до облдержадміністрації.

— Реальна стеля бюджету обласного центру на 2001 рік — 62 мільйони 680 тисяч гривень, а не 39 мільйонів, як пропоновано у контрольних цифрах, — вважає міський голова Чернівців Микола Федорук.

Василь БАБУХ.

Оголошення

Прийде судний день на кримінальних олігархів

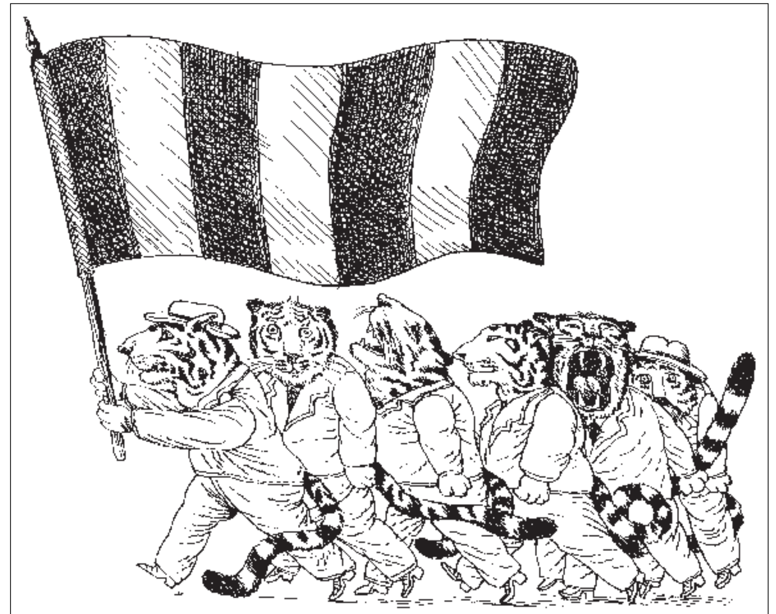

Михайло ПАВЛОВСЬКИЙ

Олег БІЛОРУС

Українське суспільство вступило в нове тисячоліття у стані крайньої політичної напруженості. Різдвяні свята відсунули, але не зняли її. Жодні свята, жодні шоу в Україні не могли, не можуть і не зможуть викинути із свідомості факт втрати Україною економічного потенціалу майже вдвічі більший, ніж за роки Другої світової війни. З першої десятки розвинених країн Україна відкинута за соте місце. Більш як 82% населення — за межею бідності, кількість самого населення скоротилася на 3 млн. осіб. Безробіття (з прихованим приблизно 40%) стало національним лихом. Реформаторський уряд Ющенка—Тимошенко дав людям надію. Уряд, який зупиняє падіння економіки в прірву, вперше в програмі своєї діяльності ставить завдання піднести добробут народу. Лише за один рік роботи цього уряду вдалося погасити заборгованості у пенсіях і зарплатах. Кримінальні олігархічні структури поставили собі за мету повалити уряд Ющенка. Зірвати виконання урядової програми «Реформи для добробуту».

Громадяни України вже розуміють, що всі їх біди йдуть від кримінальних олігархів, бо це вони мають намір ще більше збагатитися, грабуючи народ, і ще більше посилити свій вплив на владу, а за змоги взяти всю повноту влади в свої руки.

На науковій конференції 15—16 листопада 2000 року «Стратегія соціально-політичного розвитку» було зазначено, що псевдореформи, які проводилися до уряду Ющенка—Тимошенко, не були науково обгрунтовані, проводилися за ідеологією «дикого» (первісного) капіталізму XVIII століття. Навіть Президент України заявив на цій конференції, що загроза прогресивним реформам йде від кримінальних олігархів. А ось його слова, сказані на одній з нарад: «Криміналізовані і «тінізовані» буквально всі сфери... Збереглася стійка тенденція поширення корупції у всіх структурних підрозділах органів влади та на всіх рівнях управління. А це вже проблема не тільки суто економічна. Це — політична проблема».

У результаті псевдореформ кримінальні олігархи пограбували національне багатство України.

Вісімдесят відсотків реального економічного потенціалу України захопили 20 «сімей»-кланів, а для 50 млн. населення залишили решту 20%. Країна має сьогодні найгірший в Європі стандарт життя. Відношення прибутків 10% найбагатшого населення до такої ж кількості найбідніших становить 30:1, а в Європі 5—7:1. Тіньова економіка (в якій знаходиться 60% коштів) породжує корупцію та злочинність.

Уряд В. Ющенка вперше розпочав реальну боротьбу проти тіньової економіки. Завдячуючи високопрофесійним діям віце-прем'єра Ю. Тимошенко тільки в галузі енергетики в 2000 році вилучено з тіньового сектора десятки млрд. гривень, з яких 9 млрд. грн. використано на погашення заборгованості і виплати зарплат, пенсій, стипендій — освітянам, лікарям, вченим, шахтарям, енергетикам, селянам, військовослужбовцям, пенсіонерам, студентам.

Симптоматично, що тільки-но у ПЕК почали зростати грошові надходження, кримінальні олігархи розпочали наступ на уряд В. Ющенка. Їм це легко робити тому, що вони впливають на перший телеканал, не кажучи вже про безпосередньо контрольовані ними теле- та радіоканали.

Не вдалося їм усунути уряд у вересні—жовтні 2000 року, навіть залучивши до проблем ПЕК секретаря Ради національної безпеки і оборони Є. Марчука. Тоді вони почали блокувати прийняття бюджету 2001 року, вимагаючи відставки Ю. Тимошенко. Після нафтогазової війни з олігархами, незважаючи на перешкоди, віце-прем'єр Юлія Тимошенко вирішила розробити стратегію відродження і розвитку вугільної промисловості, бо саме ця галузь, за її висловом, «найбільш корумпована і по вертикалі, і по горизонталі». Отут терпець у могутніх кримінальних олігархів геть увірвався. Їх найвищою метою стало усунення Ю. Тимошенко з Кабінету Міністрів.

Вони, як стало відомо із засобів масової інформації, створили незаконний надзвичайний «штаб стабілізації обстановки в Україні» у складі відомих усім політикам осіб.

Саме вони одним з найперших прийняли рішення рекомендувати Генеральному прокуророві М. Потебеньку заарештувати Юлію Тимошенко (згадайте погрозу їй з боку Г. Суркіса під час діалогу на телебаченні). Тепер уже Генеральний прокурор М. Потебенько пішов у наступ і своїм зверненням до Президента зажадав звільнення віце-прем'єра. Хіба прокурор, наглядаючи за законністю, не повинен знати, що за Конституцією України таке звернення до Президента має право направити лише прем'єр-міністр України?! Президент України з грубим порушенням ст. 106 Конституції України звільнив з посади Юлію Тимошенко на радість корупціонерам та кримінальним олігархам. Генеральна прокуратура, скориставшись відомими методами диктаторських режимів, у всьому звинувачує Ю. Тимошенко, з надією, що, може, люди повірять в те, що вона — «найбільший ворог» України.

Примусові багатотисячні мітинги на підтримку Президента Кучми — також робота олігархічних партій.

Конституцію України справді треба захищати, але від кримінальних олігархів, бо саме вони задумали, провели і багато в чому сфальсифікували результати референдуму, сфабрикувавши «волю народу», який нібито вимагає вигідних режиму Кучми змін до Конституції, що ще раз підтверджує: корупція і демократія несумісні.

Але недодумали, юридично невивірено поставили питання і тепер, невдало підібравши термін «імплементація» (що означає впровадження у вітчизняне законодавство міжнародних норм), домагаються змінювати Конституцію, безмежно розширювати повноваження Президента до самодержавних. За великим рахунком зняття депутатської недоторканності — лише привід розбурхати суспільство, підірвати парламентаризм як основу влади народу.

Насправді їм потрібна нічим не обмежена влада і президентська, і виконавча, і законодавча. І ринок їм потрібен не за нормальною схемою (гроші—товар (виробництво) — гроші з прибутком), що створить робочі місця і дасть заробіток, а схема ринкового фундаменталізму (за термінологією Дж. Сороса) — (гроші—влада—гроші в квадраті) в інтересах олігархічних кланів.

Витративши кошти на прихід до влади, вони хочуть відновити їх та отримувати ще більше за рахунок безоплатної праці громадян України.

За таких обставин вищою метою олігархів є:

— розпуск Верховної Ради і дострокові вибори до неї за адміністративним списком кандидатів;

— відставка уряду Ющенка і просування «свого» прем'єр-міністра;

— відновлення всіх тіньових і бартерних схем пограбування економіки.

Чи є сьогодні в Україні сили, які могли б протистояти кримінальним олігархам? Такі сили в Україні є. Це — національно-демократичні фракції у Верховній Раді, які підтримують уряд В. Ющенка, і відповідні партії, серед яких ВО «Батьківщина», Український народний рух, «Собор», для котрих найважливіше — національні інтереси, зростання добробуту широких верств населення України, доля і перспектива молоді України.

Ми впевнені, що народу України потрібні демократія, добробут і надія на краще. Цю надію дає людям саме Ю. Тимошенко, партія "Батьківщина", що сміливо вступила в запеклу боротьбу з кримінальними олігархами.

Сьогодні темна ніч, їх шабаш, але ми віримо: зійде сонце свободи і демократії над Україною і зникне темне небо диктатури і кримінальних олігархів.

Михайло ПАВЛОВСЬКИЙ,
Олег БІЛОРУС,
народні депутати України.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Про внесення змін до деяких законів України щодо передачі об'єктів права державної власності у комунальну власність

ЗАКОН УКРАЇНИ

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 34, ст.228; 2000 р., № 5, ст.35):

1) преамбулу Закону доповнити словами «безоплатно або шляхом обміну»;

2) у частині третій статті 1 слово «безоплатна» виключити;

3) у статті 2:

абзац шостий частини першої доповнити словами «у тому числі не завершені будівництвом»;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Не можуть бути об'єктами передачі з державної у комунальну власність:

підприємства, що провадять діяльність, передбачену частинами першою, другою та третьою статті 4 Закону України «Про підприємництво»;

казенні підприємства»;

4) абзац третій частини третьої статті 4 викласти в такій редакції:

«органом, уповноваженим управляти державними корпоративними правами, — щодо акцій (часток, паїв), що належать державі»;

5) у статті 7:

частину першу викласти в такій редакції:

«1.З державної у комунальну власність передаються безоплатно такі об'єкти:

житлові будинки (разом із вбудованими та прибудованими нежилими приміщеннями) та гуртожитки (в тому числі не завершені будівництвом);

заклади освіти, дошкільного виховання, культури (крім кінотеатрів), фізичної культури та спорту, охорони здоров'я (крім санаторіїв, профілакторіїв, будинків відпочинку та аптек), соціального забезпечення, дитячі оздоровчі табори, в тому числі не завершені будівництвом;

підприємства міського і приміського транспорту, шляхового господарства, а також акції (частки, паї) господарських товариств, створених на базі їх майна (у разі якщо щодо них не було прийнято рішення про закріплення їх у державній власності);

аеропорти цивільної та колишні аеропорти військової авіації, які не мають можливості самостійно забезпечувати свою сертифікаційну придатність, за поданням Міністерства транспорту України та Міністерства оборони України.

Безоплатно можуть передаватися також інші об'єкти права державної власності, визначені статтею 2 цього Закону, якщо такі об'єкти не менше двох разів пропонувалися до продажу конкурентними способами приватизації, але не були реалізовані»;

доповнити статтю після частини першої новою частиною такого змісту:

«2. Передача об'єктів права державної та комунальної власності шляхом обміну цими об'єктами здійснюється у визначеному цим Законом порядку, якщо інше не передбачено законодавством України.

У разі передачі об'єктів права державної та комунальної власності шляхом обміну цими об'єктами до узгоджених відповідно до статей 4 і 5 цього Закону пропозицій щодо такої передачі додаються акти оцінки вартості об'єктів, затверджені органом, уповноваженим управляти державним майном, і відповідним органом місцевого самоврядування.

Вартість об'єктів передачі визначається за їх балансовою вартістю, а об'єктів незавершеного будівництва та акцій (часток, паїв) — відповідно до законодавства з питань оцінки об'єктів приватизації».

У зв'язку з цим частини другу — п'яту вважати відповідно частинами третьою — шостою.

2. У Законі України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 34, ст.160; 2000 р., № 41, ст.342):

1) в абзаці третьому частини другої статті 5 слова «та органи місцевого самоврядування» виключити;

2) абзац чотирнадцятий частини четвертої статті 7 доповнити словами «(копію відповідного рішення органу місцевого самоврядування — для органів місцевого самоврядування)»;

3) абзац шостий частини п'ятої статті 16 доповнити словами «(копію рішення про участь в аукціоні, конкурсі — для органів місцевого самоврядування)».

3. У частині третій статті 8 Закону України «Про приватизацію державного майна» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 17, ст.122; 2000 р., № 33-34, ст.273) абзац п'ятий виключити.

4. У Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст.170; 1998 р., № 48, ст.292; 1999 р., № 41, ст.372):

1) пункт 51 частини першої статті 26 доповнити словами «а також щодо придбання об'єктів державної власності»;

2) пункт 32 частини першої статті 43 доповнити словами «а також щодо придбання об'єктів державної власності».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
21 грудня 2000 року.
№ 2182-III.

Антиєвропейська істерія і детективна історія

(Початок на 1-й стор.).

Укотре завинила Парламентська асамблея РЄ, яка ухвалила дратівливі для декого в Києві документи. «Антиєвропейська істерія» — саме це словосполучення було найчастіше вживане під час учорашньої прес-конференції членів делегації Верховної Ради в ПАРЄ. «І резолюція, і рекомендація аж ніяк не принижують нашу державу», — заявив глава делегації Борис Олійник. Він вважає, що «наїжачуватися» не слід.

Престиж країни лише зростає, якщо вона визнає грубі помилки, каже Олійник. Заступник глави нашої делегації Анатолій Раханський теж переконаний: «Ніхто не вів там якоїсь пропаганди проти України». Член делегації Роман Зварич хоч і відзначає певні недоліки страсбурзьких дебатів та ухвалених документів, проте вважає: «Всі члени нашої делегації помітили конструктивний тон дискусії. В документах немає й згадки про можливість санкцій». На думку Леоніда Косаківського, запитання на кшталт: «Чи Європа нам указ?» — лише віддаляють Україну від Європи, а інтереси держави не слід уособлювати з інтересами конкретних осіб. «У своїй інавгураційній промові Леонід Кучма заявив, що відновлення нашого авторитету в РЄ є завданням номер один, — нагадав Косаківський. — Але виконавча влада робить усе, щоб цей авторитет нищити. Адже авторитети здобувають не словами, а справами».

Це — щодо істерії. А тепер — про детектив. Таким є оприлюднена членом делегації Сергієм Головатим інформація, пов'язана з проведенням німецькою установою експертизи на належність тіла, знайденого під Таращею, Георгію Гонгадзе. Головатий, за його словами, мав забрати результати вже минулої п'ятниці. Але...

Депутат заявив, що 22—23 січня зі Страсбурга, з приміщень української делегації в Палаці Європи, він телефонував до Німеччини знайомому, який «організаційно» допомагає йому в контактах з німецькою установою. Після цих дзвінків, за словами Головатого, розпочалися дива. Цього знайомого, громадянина України Стельмаха Ігоря Володимировича, викликали в Генконсульство в Мюнхені (Головатий назвав прізвище віце-консула Віктора Малінського) начебто для перевірки паспортних даних. Після того, як 25 січня той туди з'явився (не один, а зі знайомим громадянином ФРН), йому заявили: таке прізвище, як у нього, з 1994 року фігурує в німецькій поліції у зв'язку з перевезенням наркотиків. Стельмаху запропонували пройти до сусідньої кімнати, щоб відповісти на кілька запитань.

Але там якийсь чоловік начебто пред'явив йому доручення Генпрокуратури України голові СБУ Деркачу Л. В., в якому було прохання: встановити місцеперебування Стельмаха І. В. та допитати його як свідка з обставин, що стосуються кримінальної справи за фактами зникнення Георгія Гонгадзе. За словами Головатого, Стельмаху якимось чином вдалося вирвати з рук це доручення й утекти. При цьому його знайомого, громадянина Німеччини,наздогнали, порвали куртку і завдали «легких тілесних ушкоджень». А копію «трофейного» документа Генпрокуратури, здобутого Стельмахом, Сергій Головатий розповсюдив на прес-конференції. Документ датовано 24.01.2001, його номер 06-93-14/1, підписано його старшим прокурором відділу Генерального прокуратури України І. Щербиною. У зв'язку з цією історією у Головатого запитання: в який спосіб зміст його телефонних розмов з приміщень української делегації в ПАРЄ став відомий в Києві, а також на якій підставі Генпрокуратура попитує громадянина за межами України?

Анатолій **МАРЦИНОВСЬКИЙ.**

Щоб перевірити факт виклику Стельмаха до українського генконсульства в Мюнхені, ми тричі намагалися зв'язатися з генконсулом Георгієм Косих. Але, як нам казали, він був постійно зайнятий, отож з кореспондентом «ГУ» переговорити не зміг. Вдалося це зробити з віце-консулом Віктором Малінським. Той заявив, що не уповноважений відповідати на наші запитання, бо це лише у компетенції генконсула.

А щодо факту видання згаданого доручення, то «ГУ» зв'язався і з пресслужбою Генеральної прокуратури. Але там також сказали, що з цього питання поки що інформації немає, і буде вона пізніше.

Тіло Леніна буде поховано?

У Москві знову почали ширитися чутки, ніби Володимир Путін прийняв рішення поховати вождя світового пролетаріату на Волковому цвинтарі (де покоїться прах його матері) у Санкт-Петербурзі. Президент Росії хоче обрати лише «найсприятливіший момент» для виконання цього рішення, «але не пізніше початку 2002 року».

Загальна думка така, що ініціатором «винесення тіла» виступає Російська православна церква (РПЦ). Ще влітку патріарх Алексій II під час хресного ходу на Красній площі заявив, що треба створити національний пантеон, де мають бути перепоховані всі визначні особи Росії. Однак категорично проти ідеї виступили комуністи. Президент доброчинного фонду мавзолею Леніна комуніст Олексій Абрамов заявив кореспондентові «ГУ», що «Росія — світська держава. І ані православний піп, ані єврейський рабин, ані мусульманський мулла не можуть нав'язувати суспільству свою думку».

Якщо прах Леніна буде поховано у Санкт-Петербурзі, це спричинить чимало проблем, пов'язаних з охороною могили. Тіло можуть викопати, як це сталося свого часу з останками Чарлі Чапліна. Знову потрібний буде караул.

В інтерв'ю «ГУ» племінниця Леніна Ольга Дмитрівна Ульянова (цього року їй виповнився 80 років) різко негативно розцінила чутки про перепоховання її дядька. «Я особисто перевіряла всі архіви і жодного заповіту про те, ніби Володимир Ілліч хотів бути похований біля матері, немає», — заявила вона. На думку Ольги Ульянової, «Леніна поховано по-християнськи, він лежить на глибині 3 метри, а якщо розпочати розкопки на Красній площі, то доведеться викопувати всіх, у тому числі святого юродивого Василя Блаженного».

Зовсім іншої думки дотримуються російські демократи, які вважають, що віддання землі тіла Леніна поставило б крапку у кривавій історії комуністичного режиму.

Світлана **ФІЛІМОНОВА.**

Москва.

Піночет — під домашнім арештом

Чилійський суддя Хуан Гусман видав ордер на арешт екс-диктатора генерала Аугусто Піночета. Генерала не посадять до камери попереднього ув'язнення. Принаймні найближчим часом він перебуватиме під домашнім арештом у своїй резиденції. Цим рішенням суддя Гусман визнав, що Піночетові через похилий вік буде важко терпіти тяготи попереднього ув'язнення. Однак стан його здоров'я не може стати причиною припинення слідства. Суддя, який допитував Піночета минулого тижня, вважає, що екс-диктатор «у чудовій формі», а його нездужання — не що інше, як симуляція.

Піночета, згідно з поданими позовами, обвинувачують у 57 вбивствах та 18 випадках викрадення людей. І хоча обвинувачення має кримінальний характер, адвокати підсудного збираються добитись політичного розв'язання проблеми, мотивуючи це тим, що судовий процес може розколоти суспільство. Крім того, адвокати мають намір оспорити рішення про арешт. Два місяці тому їм це вдалося, бо тоді ордер був виписаний без медичного огляду та попереднього допиту Піночета. Однак цього разу всіх формальностей дотримано.

Тим часом на вулицях Сантьяго не вщухають демонстрації. Одні святкують перемогу, інші вимагають звільнити старого генерала.

Фото **РЕЙТЕР.**

Сто тисяч...

Кількість загиблих у результаті землетрусу в індійському штаті Гуджарат може сягнути 100 тисяч осіб. Про це заявив міністр оборони Індії Джордж Фернандеш. Поранення дістали близько 200 тисяч.

Цифри просто приголомшують, адже ще в понеділок офіційні особи Індії оцінювали смертний список у 30 тисяч... У країні поки що не до кінця усвідомлюють увесь жах того, що сталося. Людській істоті притаманне шукати вихід у найбезвихіднішій ситуації, пояснювати трагедії з точки зору релігії і традицій: в Індії вважають, що душі тих, хто загинув від землетрусу, переселяються в живих, подесятеряючи їхню життєву енергію.

Цей землетрус — найсильніший за останні сто років. Протягом минулого століття країну стрясали безліч землетрусів, жертвами яких стали 90 тисяч осіб. А перший землетрус нового тисячоліття може забрати аж на 10 тисяч більше.

Справжні масштаби катастрофи, що сталася на заході Індії 26 січня, уточнюють. Нині встановлено, що практично дощенту зруйновано міста Бхудж, Бхачау, Анджар і сотні сіл. За попередніми даними, збитки, завдані ударом стихії, сягають півтора мільярда доларів.

Тим часом до Індії вже надходить гуманітарна допомога з-за кордону. За 40 кілометрів від Бхуджа почали функціонувати два морських порти, куди прибувають іноземні судна з продовольством, медикаментами і будівельним обладнанням.

Яна **СТАДІЛЬНА.**

Хроніка. Факти. Події

■ Брюссель

«Коров'ячий сказ» руйнує бюджет ЄС

Міністри сільського господарства ЄС вирішили рекомендувати цілковиту заборону на торгівлю яловичиною, в якій є хоч якась частина хребта тварин. Це рішення зумовлене необхідністю гарантувати, що в продаж не надійде м'ясо, заражене «коров'ячим сказом». Раніше міністр сільського господарства ЄС Франц Фішлер попередив: криза, спричинена «коров'ячим сказом», може звести бюджет європейського господарства нанівець.

■ Вашингтон

Держдепартаменту потрібні кошти

У доповіді, яку представила спеціальна Рада із зовнішніх зв'язків президентові США Джорджу Бушу та держсекретареві Коліну Пауеллу, сказано: зовнішньополітичне відомство країни перебуває у такому плачевному стані, що становить загрозу національній безпеці. Згідно зі звітом, 88% посольств США за кордоном не змогли забезпечити потрібних норм безпеки.

■ Ель-Кувейт

Емір прийняв відставку уряду

Прем'єр-міністр і принц-наступник Кувейту шейх Саад Абдалла аль-Сабах передав колективне прохання членів кабінету про відставку емірові Кувейту шейху Джабру аль-Ахмеду аль-Сабаху. Глава держави її затвердив.

■ Москва

Кров, біль і статистика

Комітет солдатських матерів оприлюднив власні дані про російські втрати у Чечні. Під час так званої антитерористичної операції на Північному Кавказі за період із серпня 1999 року загинуло 6 з половиною тисяч російських військових. Офіційні дані про загальні втрати федеральних сил у Чечні значно нижчі. Відповідно до них, федеральні сили втратили вбитими 2 тисячі 700 осіб. За цими само даними, втрати чеченських бойовиків сягають 2 тисяч.

■ Стокгольм

Глобалізація проти неонацизму

Прем'єр-міністр Швеції Перссон заявив, що в Європі зростає хвиля неонацизму. З метою просування своїх ідей неонацистські активісти використовують безробіття і бідність, розпалюють ненависть до іноземних підданих та іммігрантів. Для боротьби з екстремістською ідеологією, на думку Перссона, потрібно застосовувати економічні засоби, головним чином глобалізацію.

■ Ашгабат

Волевиявлення народу для президента святе

Статуя матері туркмен-баші Сапармурада Ніязова — Гурбансолтан-Едже може стати символом правосуддя в Туркменистані. Скульптуру пропонують встановити в столиці перед Палацом правосуддя 19 лютого, в день народження президента. За інформацією газети «Нейтральний Туркменистан», з такою ініціативою виступили прості громадяни республіки.

■ Давос

Коштуниця каже про можливість нової війни

Президент СРЮ Воїслав Коштуниця попередив світових лідерів про можливість початку «нових бойових дій» між сербами і етнічними албанцями на кордоні між Сербією і краєм Косово. «Ці загрози поки що під контролем, але ми знову спостерігаємо язики полум'я нової війни», — сказав югославський президент. Коштуниця відмінив свій виступ у Давосі і терміново відбув до Белграда через, як він сам заявив, «нову загрозу стабільності» на півдні Сербії.

На знімку АП: **похорон сербських солдатів, які загинули в Косово.**

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Космічні фантазії

Конкурс

Так поетично названо Всеукраїнський гуманітарний конкурс, підсумки якого підбивали молодіжне аерокосмічне об'єднання «Сузір'я» разом з Міністерством освіти в столичному Українському домі.

Учні середніх навчальних закладів (шкіл, гімназій, ліцеїв, коледжів), а також дитячих садків брали участь у п'яти номінаціях: «Художня література і журналістика», «Образотворче мистецтво», «Прикладне мистецтво», «Космічна історія» та «Космічна філософія». У конкурсі взяли участь 961 конкурсант з 21 області та Автономної Республіки Крим. Головою журі був народний артист України, поет, композитор, член Спілки журналістів Анатолій Матвійчук. Серед членів журі — відомі вчені, педагоги, художники, діячі літератури та мистецтва.

Як повідомив член журі найбільшої з номінацій конкурсу «Художня література і журналістика» доцент кафедри літератури і журналістики Київського Національного університету імені Т. Шевченка Віталій Святовець, у конкурсі взяли участь 124 учасники із 17 областей України, які репрезентували твори в таких жанрах: повість, драматична поема, п'єса, фантастичне оповідання, казка, кіносценарій, вірш, репортаж тощо. Найбільше надійшло робіт з Автономної Республіки Крим, Київської, Закарпатської та Івано-Франківської областей.

Перше місце у Полтавській області присуджено Світанковій Зорі (псевдонім), яка написала драматичну поему-фантазію «На перехресті галактик». Високу оцінку журі отримало оповідання «Коли повернешся срібний хлопчик?» Василя Фуцура (Закарпатська область). По Київській області на чільне місце вийшла зі своїм оповіданням Аня Салата.

Серед колективних праць, представлених на конкурс, перемогла рукописна збірка «Сузір'я дитячих фантазій», що належить дитсадку № 40 із Рівного. Учасники гуртка «Джерельце», яким керує М. Деркач, надіслали свої загадки, вірші, оповідання. Їх вдало художньо оздобив гарними кольоровими малюнками Вітя Ващицький. Показово, що всі автори збірки мають лише по шість років.

Ті індивідуальні та колективні праці, що отримали призові три місця серед ровесників у кожній області, нагороджені спеціальними дипломами, цінними подарунками та путівками на Міжнародний аерокосмічний фестиваль «Сузір'я—Артек» на 2001 рік.

Переможці перегонів у номінації «Художня література та журналістика» звернулися до керівництва аерокосмічного об'єднання «Сузір'я» з проханням видати кращі твори окремою книжкою.

Лілія СИДОРОВА,
учениця 11-б класу
гімназії № 136
м. Києва.

Фотофакт

Киянин Олександр Лободяник демонструє свого дворічного голуба породи якобин під час міжнародної виставки цих птахів у столиці.

Фото Дмитра ГАВРИША (УНІАН).

Оголошення

Першохристияни

Історія вчить нащадків

Саме Крим і Володимирський собор у Херсонесі є тим дорогоцінним благословенним місцем, де було прийнято хрещення Русі Святим князем Володимиром. Цей факт поширюється на безліч святинь півострова. Хто ж були перші християни в Криму?

Не так давно археологи знайшли біля сивого Пантикапея — нинішньої 26-вікової Керчі вирізьблені на древньому колодязі прямі хрести, які, вважають вчені, датуються II століттям нашої ери. А перед цим в одному з жіночих захоронень скіфсько-сарматського могильника біля села Піщане Бахчисарайського району, вік якого обчислюють з першої половини III століття нашої ери, знайдено глиняну чашку, дно котрої прикрашало зображення хреста...

Цивілізований світ знає, що першими християнами були апостоли — учні самого Христа і першим серед них був Андрій Первозваний, брат визнаного потім первоверховним апостолом Симона — Петра, першого з людей, покликаних служити Боголюдині Христу. Саме Андрій Первозваний і став першохристиянином Криму. Літопис Нестора засвідчує: «Найперше насіння засіву християнства на території Древньої Русі було кинуто в Криму так само рясно, як і на київських кручах». У «Повісті времінних літ» про перебування Андрія Первозваного в Криму написано: «А Дніпро впадає в Понтське море трьома рукавами, і море те називають Руським. Понад морем Руським учив святий апостол Андрій, брат Петрів, як його називають. Андрій учив у Синопії, і коли прийшов у Корсунь, і довідався, що поблизу Корсуні гирло Дніпровське, і захотів піти в Рим. І прийшов до гирла Дніпровського і звідти пішов по Дніпру горі»... Додамо лише, що давні богословські диспути остаточно вирішено на користь перебування в Криму Андрія Первозваного, котрий на власні очі бачив Христа і за його словом проповідував Євангеліє в багатьох землях, у тому числі в Криму і по Дніпру. Проповіді апостола дали в Криму плоди вже в I столітті. В Інкерманських каменярнях того часу вже було 2 тисячі християн, висланих сюди за віру, а серед них і перший наступник святого апостола Петра — святий Климент, свідчать учені-богослови.

На початку IV століття в Криму було вже 4 єпархії — Херсонеська, Боспорська, Сугдейсько-Фульська і Готська. В VII столітті хрaмотворчий подвиг святого Климента в Інкерманських каменярнях повторив інший Папа Римський — святий Мартин Сповідник. Свідчень першохристиян в Криму безліч в печерних храмах і монастирях в Інкермані, Тепе-Кермені, Качі-Кальоні, Мангуп-Кале, Партеніті, Пантикапеї...

Те, що «Свята Русь на землі Кримській починалась», засвідчує й прийняття хрещення в Херсонесі хрестителя Русі — Святого Рівноапостольного Великого київського князя Володимира. Як каже архієпископ Сімферопольський і Кримський Лазар (Швець), «завдяки їм і промислу божому проросло на землі древньої Таврії те дрібне гірчичне зерня, що перетворилось на прекрасне дерево, яке духмяніє доброчинністю і миром».

Початок цьому поклав апостол Андрій Первозваний, котрий разом з апостолом Симоном Зилотом дійшов до нинішньої Керчі, після чого Симон пішов на Кавказ, а святий Андрій перед тим, як поплисти Дніпром, пройшов усе Південнобережжя Криму і Північну Таврію. Його найближчі учні Іна, Піна і Ріма прийняли на півострові мученицьку смерть за віру Христову. За переказами, їхні нетлінні тіла пізніше переніс під Алушту єпископ готський Годой.

Численні послідовники апостолів — їхні учні, стали наступною хвилею проповідників Євангелія. Найвідоміший із них — муж апостольських, святий Климент, учень апостола Петра, третій Папа Римський, котрий багато зробив для утвердження християнського вчення на теренах Криму. Згадаймо серед стосів книг про нього хоча б видану в «Записках наукового товариства ім. Т. Г. Шевченка» працю Івана Франка «Святий Климент в Корсуні». Він нарік іменем свого проповідника Андрія Первозваного перший печерний храм, висічений в Інкерманських скелях. У цьому храмі-святині вісім років тому відновлено богослужіння. Нині в ньому, як і за часів першохристиян, три приділи. Перший — вирубаний святим Климентом на честь Андрія Первозваного, попередника по євангельській проповіді в Криму. Було це за часів, коли його, після римської кафедри, за відмову принести жертву римським богам, імператор Траян заслав як раба в Херсонес Таврійський. Цей приділ був доповнений печерними молитовнями на честь продовжувачів справи — самого Климента Римського і Мартина Сповідника. Страдниками за віру Христову були всі першохристияни Криму. Того самого Святого Климента за його труди і молитви наказав утопити, прив'язавши якір до шиї, гонитель християнства — римський сановник. За свідченнями втаємничених, тоді не раз відступало море, являючи віруючим мощі свого святого. Але на початку IX століття перестало відступати, на піввіку зробивши їх недоступними. Та коли на прохання прибулих в Крим святих братів Кирила і Мефодія архієпископ Херсонеський Георгій скликав віруючих на всенощну, опівночі в морській глибині виникло світло, і на поверхні води з'явилося нетлінне тіло священномученика Климента. Мощі його святі Кирило і Мефодій в 867 році привезли до Рима, де вони досі знаходяться в церкві Сан-Клементе. Мироносна глава святого побувала в Константинополі й Києві. Нині вона — в Свято-Микільському храмі на Братському цвинтарі Севастополя, куди вісім років тому прибула з Італії ще одна святиня християн — частина мощів святого Миколи Угодника. Великі святині кримської землі доступні для відвідин кожному мешканцю півострова і його гостям.

75 древніх храмів постали в горах півострова трудами, молитвами і мученицькою смертю Климента Римського. Найвідоміша його праця «Перше послання до коріф'ян» пояснює ієрархічний устрій церковно-громадського життя. Рукопис цього твору, написаний грецькою, вперше відкрили в так званому Александрійському кодексі п'ятого століття. Повніший текст знайдено 125 років тому в єрусалимському монастирі в Константинополі. Пізніше відшукали латинський і сирійський переклади цього послання, поштовхом до написання котрого стали чвари в коринфській церкві, які довели коринф'ян «до такого безумства», що ім'я їхнє піддали «великому поруганню» не лише християни, а й язичники. Заклики до миру святий Климент підкріплює рецептами примирення, головний з яких — покірливість і сумирність. За ними належить наставлятися за Писанням Божим. Далі, філософствуючи про сенс природи, він пояснює могутність сумирності. Римський єпископ Климент, котрий і в становищі раба діяв, як архієрей, прикладами ставлення Бога до природи закликав коринф'ян до смиренності, лагідності й миру, чого і нині нам не вистачає і в буденному житті, і в політичному. «Життя у безсмерті, сяйво в правді, істина у свободі, віра в уповання, помірність у святості», — писав Климент і закликав «ходити шляхом істини».

Цією дорогою і йшли першохристияни Криму з часів Андрія Первозваного.

Несть їм числа, як казали літописці, праведникам, пустельникам, чорноризцям, святителям, сповідникам, цілителям, котрі вивищували на кримській землі духовність і православ'я, вимолювали для неї мир і спокій, а для людей — чистоту душ і помислів, братолюбство і злагоду. Ми згадали лише кілька із сонму канонізованих церквою першохристиян півострова.

Вшановуючи всіх кримських сподвижників віри Христової, дванадцять років тому православна церква запровадила нове свято — Собор усіх святих Землі Таврійської, яке п'ятнадцятого грудня відзначають усі, хто пам'ятає про самовідданих у любові до Творця страдників — першохристиян Криму. Вони звеличили цю землю подвигом великої віри, духовності і доброчестя. Думками про високі устремління предків висвітчуймо і наші серця для чистих діянь «во благо свого роду і народу».

Віктор ХОМЕНКО.

! У номер

Коментар юриста

Що таке контрабанда?

Мій брат — приватний підприємець. При перетинанні кордону з Росією в нього виникли проблеми з митниками. Тепер йому інкримінують контрабанду, і розслідування справи веде не міліція, а СБУ. Роз'ясніть, будь ласка, в чому полягає контрабанда та чому справу брата розслідує СБУ?

Оксана ПУСТОВІТ.

Сумська область.

За коментарем із цього питання ми звернулися до прокурора одного з відділів прокуратури Києва Степана СОТНІЧЕНКА

Контрабандою є переміщення товарів, валюти, цінностей та інших предметів через митний кордон України поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю, вчинене у великих розмірах або групою осіб, які організувалися для зайняття контрабандою, а також таке саме незаконне переміщення історичних і культурних цінностей, отруйних, сильнодіючих, радіоактивних, вибухових речовин, зброї та боєприпасів (крім гладкоствольної мисливської зброї та бойових припасів до неї).

Згідно зі ст. ст. 115, 116 Митного кодексу України та Постановою пленуму Верховного Суду України від 26 лютого 1999 року № 2 «Про судову практику в справах про контрабанду та порушення митних правил» під переміщенням предметів поза митним контролем слід розуміти їх переміщення через митний кордон, минаючи місце розташування митниці або поза часом здійснення митного оформлення.

Винні в поданні митним органам документів, що містять неправдиві дані, притягуються до кримінальної, а у випадках, коли вартість контрабандного товару менша, ніж 200 мінімальних розмірів заробітної плати, крім наркотиків, вибухівки, отрути, радіоактивних речовин, зброї і боєприпасів, — до адміністративної відповідальності з конфіскацією предметів контрабанди відповідно до ст. 149 Митного кодексу України.

Слід зазначити, що відповідно до вимог кримінально-процесуального законодавства, розслідування кримінальних справ про контрабанду ведуть слідчі Служби безпеки України.

У свою чергу, наказ Генерального прокурора України № 4 від 5 квітня 2000 року «Про організацію прокурорського нагляду за додержанням законів Службою безпеки, органами охорони державного і митного кордонів України» зобов'язує прокурорів здійснювати постійний нагляд за додержанням і правильним застосуванням законів під час провадження досудового слідства органами Служби безпеки України. Це означає, що слідство має бути проведено всебічно, повно і об'єктивно по дослідженню обставин скоєння злочину.

Спорт

Події та результати

ФУТБОЛ. Як повідомила прес-служба ФК «Динамо» (Київ), 22-річний Олександр Мелащенко, тепер уже колишній нападник полтавської «Ворскли» і кандидат до національної збірної, підписав чотирирічний контракт з динамівським клубом.

Донецький «Шахтар», який перебуває на тренувальному зборі в Ізраїлі, зіграв товариський матч з місцевим клубом «Маккабі» (Кіріат) і виграв — 2:1 (у переможців відзначилися Абрамов і Саву, з пенальті). Цей поєдинок гірники провели без гравців, котрі перебувають у збірних України та Нігерії.

ГАНДБОЛ. Сьогодні у Франції відбудуться матчі 1/8 фіналу чемпіонату світу серед чоловіків. Збірна України в Марселі зустрінеться з командою Хорватії. Решта пар: Росія — Корея, Норвегія — Іспанія, Туніс — Німеччина, Югославія — Ісландія, Швеція — Аргентина, Франція — Португалія, Алжир — Єгипет.

БАСКЕТБОЛ. Ми вже повідомляли про успіх чоловічої збірної України, яка виборола право виступати у фінальному турнірі чемпіонату Європи, що відбудеться в Туреччині з 1 по 9 вересня. Окрім нашої і команди господарів, боротьбу за нагороди вестимуть також збірні Італії, Іспанії, Югославії, Франції, Литви, Росії, Німеччини, Хорватії, Латвії, Греції, Естонії, Ізраїлю, Боснії, Словенії.

На знімку: *атакує Олександр Лохманчук.*

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Так само рясно, як і на київських кручах

Творчість у маси

Аматорська торгівля дає цим людям змогу прогодуватися...

Репортер

(Початок на 1-й стор.).

1. Ікебана з віника

— Віники, віники! Міцні, гарні! Купуйте віники! — кричить бабця в картатій хустці, ватянці і валянках, тримаючи в обох руках оберемок рекламованих виробів.

— Почім? — цікавлюся.

— По три. Але вам віддам по дві п'ятдесят, — усміхається залізним зубом продавщиця й одразу ж починає розповідати історію плетіння своїх віників. Мовляв, у родині вінникоплетінням займаються вони удвох з чоловіком, а до Києва з товаром їздить сама — на квитках економлять. Онуки на канікулах підсобляють — бігають за село, сорго рвуть. З цієї рослини і в'яжуть віники. Свіжі, вони на букети схожі. Хоч у вазу їх!

... Сінний базар. У народі його називають «блошиний». Мабуть, через те, що торгують тут поношеними старими речами, книжками і предметами домашнього вжитку. Та й продавці здебільшого — пенсіонери. Рік тому пішли чутки, що хочуть закрити Сінний на реконструкцію. Багато валеріани та корвалолу було випито в торговельних рядах. Але поки що цей культурно-торговельний центр столиці влада не чіпає. Він живе по-старому і, схоже, змінюватися не хоче.

— Коли б запропонували мені зараз в офісі роботу доларів на триста — не пішов би, — перебираючи сантехнічний дріб'язок, розкладений по десятках коробочок з-під маргарину, розмірковує продавець, чоловік років 45 з обвітреним червоним обличчям. — Ну, як я без своїх гаєчок, без свіжого повітря? А спілкування? З ким та й про що я зможу погомоніти у тому вашому офісі?

Олена сплачує за місце на східцях між торговельними лотками 4 грн. 60 коп. на день. Хоча торгівля йде із землі, зате «виставкова площа» вдвічі більша за стіл. Серед розкладених для огляду цвяхів, шурупів, чопиків, баночок з клеєм і товар, зроблений власноруч, — дерев'яні шедеври для «культурного побуту». Свіжостругані кухонні дощечки з берези, липи, дуба — від трьох до восьми гривень, за словами Олени, йдуть «на ура». А ось швабри по п'ять — гірше. Та й везти їх у громадському транспорті незручно.

Серед «лахмітників» і перекупок мерзнуть представники індивідуальної трудової діяльності. Інтелігентна з вигляду бабуся крізь окуляри зі зламаною дужкою з надією дивиться на кожного, хто підходить до її «плетеного» вернісажу.

— Візьміть. Вони міцні, у дві нитки і недорогі, — якось тихо і зовсім не по-базарному вмовляє вона покупця. — Вам тепло буде у шкарпетках, а мені — на хлібець...

Біля входу на «блошиний» безногий інвалід у плюшевій шапці-вуханці витискає з пошарпаного акордеона старі пісні про головне. Поряд — огрядна пані з облізлим манікюром торгує пиріжками з капустою. Тут кожний заробляє, чим може. Аматорська торгівля, як самодіяльність, не лише дає цим людям змогу самореалізуватися у віниках і шкарпетках, а й, головне — годує їх.

Ольга ВІТЕР.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Хто про що, а селяни — про землю

Сподівання

Восьмирічна Аліна просила у Діда Мороза іграшкову косметичку. А ще — ляльку Барбі. Її бабуся, Валентина Кудиш, колишня доярка, а тепер пенсіонерка, понад усе бажає, щоб щастя й злагода панували в сім'ях усіх її дітей. П'ять синів і дочок виростила й поставила на ноги. Тепер — щоб онуки зростали здорові та дужі, щоб радісним сміхом повнилася хата, як у гості приїжджатимуть. Бо з дітей у материній хаті зосталася тільки Лілія. Свою найпотаємнішу мрію вона видала відразу ж, запитавши:

— У вашій газеті немає «Служби знайомств»?

Не склалося в Лілії Конюхової сімейне життя. Офіційно з чоловіком іще не розлучилася, а життєві дороги вже розійшлися... А ще — щоб донька не хворіла. Недавно довелося робити Аліні операцію на оці.

Та найдовшою вийшла розмова про землю. І сусіди до неї приєдналися — колишні механізатори і тваринники. Аграрна реформа добряче проїхалася по їхньому життю. Ще 1998 року Лілія з мамою та ще кілька десятків жителів Озерянки вирішили виділитися зі своїми земельними частками в окреме господарство. Обстоюючи своє, і до Києва та Житомира зверталися. Дошкулили всім, але 1 червня 1998 року садили картоплю на частково відвойованій землі. З поділом майна так і не дійшли згоди. Озимину «розкольники» восени сіяли... вручну. Комбайна довелося випрошувати в сусідніх селах. Спроба самостійного господарювання закінчилася тим, що віддали свої паї в оренду МТС. Усі необхідні формальні процедури досі не виконано, але за оренду з ними вже розрахувалися.

Конфлікт жевріє, бо керівник місцевого сільгосппідприємства запровадив збір з «чужих» — по 30 гривень щомісяця за пасовище. А в Лілії (вона техпрацівник сільради) зарплата менша. За три роки кожна корова вже «з'їла» більш як півтисячі гривень: гроші просто списують з нарахованих, але не виплачених зарплат колишніх працівників реформованого господарства. А дехто вже й сам через це у боргу перед СТОВ. Для «чужих» установлено значно вищі тарифи за парування тварин, за послуги млина...

А як мрія про самостійне господарювання — чи не розтанула разом зі зданою в оренду землею? У матері з дочкою два гектари городу. Продали корову, бичка і кабана, купили пару коней. Зробили воза. Утримують дві корови, двоє свиней, а курей навіть не рахують. Треба було заплатити за газ і світло — продали бичка. Звичайна сільська арифметика.

...У нове тисячоліття кожен увійшов зі своєю правдою. Директор СТОВ (одного з кращих у районі) — з упевненістю, що мав рацію, коли хотів будь-що зберегти цілісність майнового комплексу. А Валентина Кудиш та її дочка розраховують на власні сили —звідки тільки таке бажання береться в людей після десятиліть колгоспного ладу?

Аліна молодша за самостійну Україну, тож не розуміє, як складно жити в часи перемін...

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Сільські вісті

«Людиною століття» названо хлібороба

У Ізмаїльському районі, що на Одещині, окрім традиційного визначення «Людини року», названо ще й «Людину століття». Нею став Микола Миндру — 72-річний керівник агропідприємства в селі Кам'янка, Герой Праці, жива легенда Придунав'я. Ще підлітком зазнав він батрацької долі, потім, уже в колгоспі, працював їздовим, конюхом, ланковим. І ось уже понад 40 років у керівниках — спочатку колгоспу, а останні десять літ — асоціації сільськогосподарських підприємств «Прогрес». І за старих, і за нових часів Кам'янка завжди зі щедрим урожаєм, високою продуктивністю худоби, грішми. Село стало благоустроєним містечком із сучасними зручностями. І за всім отим — хліборобська й життєва мудрість, старання Миколи Миндру.

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеська область.

Фотофакт

Команда україно-російських спелеологів під час експедиції до масиву Арабіка в Абхазії встановила новий світовий рекорд глибини проходження природних печер — 1710 м. Уже влітку нинішнього року українські спелеологи мають намір його побити в горах Ала-Даглар (Туреччина).

На знімку: наш співвітчизник Олег Климчук піднімається з печерного колодязя.

Фото Дениса ПРОВАЛОВА (УНІАН).

Життя — копійка

Кримінал

Усього в тисячу доларів житомирянин Володимир С. оцінив життя своїх колишніх колег по роботі — трьох водіїв-«дальнобійників», яких убив з єзуїтською жорстокістю.

Заручившись згодою колег взяти його в ділову поїздку до Росії, куди вони вирушали двома КаМАЗами відразу після новорічних свят, Володимир С. спішно купує мисливську рушницю, за одну ніч виготовляє з неї обріза, вранці на власному легковику мчить до столиці, де в попередньо обумовленому місці сідає в одну з вантажівок.

Страшна трагедія розігралася неподалік Охтирки Сумської області. Спровокувавши сварку з водієм, вбивця двома пострілами з обріза (один «контрольний» в голову) впритул розстрілює Сергія Марчинського, викидає тіло з кабіни на узбіччя, сам сідає за кермо, наздоганяє першу автомашину і миганням фар подає їй знак зупинитися. Останнє, що побачили в своєму короткому житті 33-річний Олександр Будник і його 31-річний напарник Анатолій Прокопчук, це чорне дуло обріза.

Розстрілявши земляків, вбивця витяг з кишень жертв близько 1000 доларів, потім спокійно облив обидві вантажівки соляркою і підпалив разом з трупами, залишеними в кабіні. Продовжуючи замітати сліди, злочинець навпростець дістався Охтирки, звідки рейсовим автобусом повернувся до столиці, а вже звідти виїхав на легковику в турне по родичах у Херсонській і Одеській областях. Однак штучне алібі вбивці не допомогло.

Створена в області по «гарячих слідах» для розслідування цього резонансного злочину оперативно-слідча група майже з сотні найдосвідченіших оперативників міліції та прокуратури, під безпосереднім керівництвом заступника міністра внутрішніх справ України Володимира Мельникова, вийшла на слід убивці вже за три доби, а ще через два дні його було взято під варту. Тож незабаром всі крапки над «і» розставить суд. А судитимуть звіра в людській подобі за статтею 93 Кримінального кодексу України — умисне вбивство за обтяжувальних обставин.

Володимир ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Колектив Національної асоціації цукровиків України висловлює глибокі співчуття заступнику голови правління асоціації Куянову Володимиру Вікторовичу у зв'язку з тяжкою втратою — смертю батька

Куянова Віктора Васильовича,
колишнього заступника голови Держагропрому України.

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 120041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».
Зам. 0311018.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний reklama@golos.com.ua — відділ реклами let@golos.com.ua — відділ листів
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець — Верховна Рада України